

I tilfælde, hvor den øjeblikkelige invaliditetsprocent ligger omkring 35 til 45, men hvor forholdene lægeligt eller socialt må erkendes at være uafklarede, og det må befrygtes, at erhvervsmulighederne kan undergå en hurtig forværring — det drejer sig også om sjældent forekommende tilfælde — har man i stedet for at kapitalisere som regel valgt at tilkende løbende ydelse svarende til 50 pct. invaliditet med det samme. Herved får skadelidte en overkompensation i en kortere periode, men til gengæld er skadelidte sikret en ubeskåret løbende ydelse, som kan tjene til forsørgelse, såfremt det ved revision af sagen viser sig, at forholdene har udviklet sig som frygtet.

Den foreslåede bestemmelse tænkes praktiseret efter de samme retningslinier som nævnt ovenfor, for så vidt angår tilfældene med længere forværringstid. I de tilfælde, der må anses for uafklarede, bør løbende ydelse også fortsat kunne tilkendes. I disse tilfælde bør ydelsen dog — for at undgå nedsættelse af procenten i tilfælde, hvor der ved revisionen findes uforandrede, men stabiliserede forhold — i almindelighed fastsættes således, at den svarer til den øjeblikkelige erhvervsevnetabsprocent.

En tilsvarende praksis bør også anvendes i de tilfælde, hvor der er grund til at tro, at skadelidte ikke vil kunne administrere en kapitalerstatning.

Stk. 2 fastslår, at ménerstatning, der er tilkendt som løbende ydelse efter skadelidtes eget ønske, på ethvert tidspunkt skal kunne omsættes til kapitalbeløb, såfremt skadelidte begærer det.

Stk. 3 er ny og hjemler adgang til kapitalisering af den tidsbestemte efterladte ydelse på samme betingelser, som dem der gælder for kapitalisering af løbende ydelser ved erhvervsevnetab. Dette gælder dog ikke ydelsen til efterladte børn. Bestemmelsen er muligjort ved forslaget § 31, stk. 3, hvoraf følger, at disse tidsbestemte ydelser ikke bortfalder ved indgåelse af ægteskab indenfor perioden.

Stk. 4 svarer til gældende lovs § 36, stk. 3, 1. pkt. og stk. 4. De detaljerede retningslinier i gældende lovs stk. 3 er udeladt.

Reglerne for omsætning af rente til kapitalbeløb er fastsat i socialministeriets bekendtgørelse af 18. maj 1967. Efter disse regler anvendes normalt en livrenteberegning for de større invaliditeter på den del af invaliditeten, der overstiger 20 pct.

Der anvendes en modificeret livrenteberegning for så vidt angår invaliditeter til og med 20 pct. og ved de større invaliditeter for den del af invaliditeten, der ligger under 20 pct. Dette skyldes, at de mindre invaliditeter kun i et vist tidsrum medfører nedsættelse af erhvervsevnen, således at erstatningerne må betragtes som tilvænningserstatninger.

Til § 40.

Bestemmelsen træder i stedet for gældende lovs §§ 35, 38 og 43. Bestemmelsen vedrører spørgsmålet om, hvorvidt lovens erstatningsydelser skal udbetales den erstatningsberettigede til fri rådighed.

Stk. 1 indeholder hovedreglen: Kapitalbeløb udbetales gennem det sociale udvalg til den berettigede til fri rådighed. Det sociale udvalg skal udbetale kapitalen til skadelidte og skal gøre dette uden ugrundet ophold, såfremt udbetaling ikke ligefrem må anses for utilrådelig. Denne vurdering skal hvile på særlige retningslinier, der fastsættes af sikringsstyrelsen. I tilfælde af at den erstatningsberettigede er umyndig, skal det sociale udvalg gøre udbetalingsspørgsmålet til genstand for en særlig vurdering. Denne vurdering skal også hvile på nærmere af sikringsstyrelsen fastsatte retningslinier.

Stk. 2. Når en løbende ydelse efter den erstatningsberettigedes ansøgning er omsat til et kapitalbeløb, udbetales dette af forsikringsselskabet på den måde, som sikringsstyrelsen anfører i sin afgørelse.

Stk. 3 omhandler de løbende ydelser. Reglerne svarer til gældende lovs § 43, stk. 1.

Stk. 4 svarer til gældende lovs § 35 med udeladelse af regler om administrationens adgang til at kræve skadelidte umyndiggjort.

Stk. 5 svarer til gældende lovs § 43, stk. 4. Dog er rentesatsen ændret til den samme som efter forsikringsaftalelovens § 24, som omhandler lignende tilfælde.

Stk. 6 svarer til gældende lovs § 38, stk. 3. Som en nyordning er det foreslået, at det sociale udvalgs afgørelser skal indbringes for amsankenævnene i stedet for sikringsstyrelsen. Ændringen er begrundet i ønsket om at følge de almindelige ankerregler i sociale sager.

Til § 41.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 14.

Til § 42.

Denne paragraf og §§ 45, 46, 47, 48, 51 og 52 er stort set overført uændret til forslaget fra gældende lovs § 15.

§ 42 svarer til gældende lovs § 15, stk. 1, 1. pkt.

Til § 43.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 19, stk. 1, sidste pkt. Bestemmelsen indebærer en udvidelse af sikringsstyrelsens adgang til at kræve ikke betalt præmie indbetalt, idet sådan indbetaling efter forslaget også kan kræves af den arbejdsgiver, som ikke